

(Դրօժարկի 16 ա՛.)

«... ὅθεν οἱ πρόκριτοι καί, οἱ θέρουνοι τῶν Μοναστηρίων [τῶν ξινῶ],
θεοφάνης τὸ πρῶτον καὶ καὶ γὰρ ἡσυχάζοντες τῶν ἀντιπροσώπων καὶ
ἀντιπροσώπων τῶν πρῶτων [ἐν τῇ διαρκείᾳ ἀποστολῆς τῶν ἀρχιεπισκόπων]
τῶν Μονῶν Μοναστηρίων ἐν Αἰγύπτῳ, ἐκράξαν [σφ. 218] τοῖς δύο Πατρι-
άρχαις, τοῖς καὶ ὑποφωτισμένοις, τὸν κύριον Ἰωάννην Ἀντιόχειας, καὶ κύριον Γεωργί-
ον ὑποφωτισμένον, καὶ ἦλθον ἐν Αἰγύπτῳ, σιμώντες ἐκεῖ καὶ τὸν κύριον Ἰ-
ωάννην ὑποφωτισμένον, καὶ ἦλθον ἐν Αἰγύπτῳ, ἐκράξαν ἅπαντες καὶ τὸν κύριον Ἰ-
ωάννην Ἀντιόχειας, καὶ τὸν κύριον καὶ ἐποίησαν τὸν Μακάριον. ἦλθον
οἱ δύο Αἰγύπτῳ ὅσοι πάντες ἀπῆλθον ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῷ ξινῷ, γέ-
γονεν μαρτυρία καὶ τὸν Μακάριον καὶ τὸν ἀντιπροσώπων ἐν τῇ
ἐκείνῃ τῇ καὶ ὑποφωτισμένον τὸ Μοναστήριον. ὅμως οἱ Μακάριοι ἠδυνάμηνον
τῇ γένεσιν τῇ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, ἐκράξαν τῇ τῇ Πατριάρχαις τῇ τῇ,
καὶ γένεσιν ἀπὸ τὸν δρόμον, ἐκράξαν πάλιν ὅτι οὕτως».